

BEROEPSBELANGEN.

GEBOORTE AANGIFTE. — Ook in dit *Tijdschrift* is de vraag, of een geneesheer die bij een bevalling tegenwoordig is geweest, verplicht kan worden de aangifte der geboorte te doen, meermalen ter sprake gekomen. Zooals men weet, zou volgens de opvatting van de gemeentebesturen de geneesheer en de vroedvrouw in de eerste plaats verplicht zijn, aangifte der geboorte te doen, indien de vader afwezig of onbekend is. Meermalen werd bij aangifte door andere getuigen de komst van den dokter of de vroedvrouw geëischt, hoewel omtrent een verplichte volgorde wettelijk niets bepaald is. Van belang is derhalve een mededeeling van collega G. A. PRINS te Amersfoort in het laatst verschenen nummer van de *Vox Medicorum*, het nummer van 1 Februari l.l.

Het betrof de aangifte van de geboorte van een kind, welke bevalling door PRINS geleid was. De vader lag te bed met influenza. Bij de bevalling was een tante aanwezig geweest. Op raad van PRINS geschiedde de aangifte door de tante, die tevens een schriftelijk bewijs van PRINS meebracht, dat de vader wegens ziekte verhinderd was. Ook thans maakte de ambtenaar bezwaar en zeide, dat de aangifte door den dokter, en niet door de tante geschieden moest. PRINS heeft daarop per telefoon aan den betrokken ambtenaar medegedeeld, dat bij volharden in de weigering van de aangifte door de tante proces-verbaal tegen den ambtenaar zou worden opgemaakt, op zijn verzoek, wegens het weigeren van een wettige aangifte, in dit geval door de tante. De ambtenaar van den burgerlijken stand heeft dit blijkbaar niet aangedurfd en heeft het kind ingeschreven in het bevolkingsregister. PRINS besluit hieruit, dat nu derhalve is uitgemaakt, dat een aangifte even wettig is, indien zij niet geschiedt door den geneeskundige (die weigert), doch door een andere aanwezige bij de bevalling, en hij raadt elken geneesheer en elke vroedvrouw aan hiermede rekening te houden en voortaan eveneens te handelen in voorkomende gevallen.

MUNTENDAM.

INGEZONDEN.

HULP DRINGEND NOODIG.

Een onzer voortreffelijksche Nederlandsche collega's verkeert op het oogenblik met zijn gezin in het buitenland in schrikkelijken geldelijken nood. Van drie kanten werd mij gevraagd hem te helpen. Men doelde op een benoeming als geneeskundige bij een der Raden van Arbeid. Maar behalve dat die benoemingen geheel zelfstandig door den Raad van Arbeid geschieden en daarbij hoogstens mijn advies gevraagd zou kunnen worden, is dat niet een zaak van vandaag of morgen en de nood dringt zeer. Dies besloot ik dan tot dezen niet gewonen stap; als alle Nederlandsche geneeskundigen en ook nog wel anderen dit lezen, zou dat niet de grootste kans geven, dat werk voor dezen man gevonden werd?

Zijn naam mag ik hier niet noemen, omdat ik daartoe niet gemachtigd ben, maar zoowel de *Tijdschrift*-redactie als ik zijn bereid dien mee te deelen, aan wie meent te kunnen helpen.

's-Gravenhage, Januari 1922.

D. SNOECK HENKEMANS.